

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 137ον

Ενώ η κατάσταση που είχε διαμορφωθεί στην οικονομία απαιτούσε από την ελληνική κυβέρνηση να προχωρήσει στη λήψη των απαραίτητων διαρθρωτικών μέτρων ώστε η χώρα μας να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της για τη μετά ΟΝΕ εποχή, η κυβέρνηση Σημίτη είχε αποφασίσει την πρόωπη προσφυγή στις κάλπες.

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

Με το σκεπτικό ότι αφής στιγμής θα υπέβαλε στην Ε.Ε. την αίτηση για ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ, θα μπορούσε να τη χρησιμοποιήσει ως προεκλογικό δυνατό «χαρτί» για να κερδίσει ξανά ο κ. Σημίτης τις εκλογές. Έτσι απέφευγε να προχωρήσει στη λήψη των μέτρων που είχε ζητήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τη σκέψη αυτή του κ. Σημίτη είχαν «διαβάσει» και οι επιστήμονες του

Η «φούσκα» της Σοφοκλέους οδηγεί σε πρόωρες εκλογές

οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (ΙΟΒΕ) και στην τριμηνιαία έκθεσή του που δόθηκε στη δημοσιότητα στα 26 Ιανουαρίου 2000 επισήμαιναν ότι:

ΙΟΒΕ: Προεκλογικό κλίμα συντηρεί ο Σημίτης

Η κυβέρνηση του κ. Σημίτη για λόγους προεκλογικής σκοπιμότητας δεν πρόκειται να προχωρήσει σε διαρθρωτικές αλλαγές, όπως η αλλαγή στην αγορά εργασίας, στον ενεργειακό τομέα, στην κοινωνική ασφάλιση κ.λπ., προσθέτοντας ότι εκείνες οι αλλαγές που έγιναν το 1999 ήταν οριακές! Παράλληλα, στην ίδια έκθεση τονίζονταν ότι «οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας παραμένουν πολύ καλές» αλλά υπογραμμίζονταν ότι «αν όμως οι διαρθρωτικές αλλαγές δεν είχαν καθυστερήσει, η πρόοδος θα ήταν ταχύτερη και οι κίνδυνοι οι οποίοι ελλοχεύουν, τόσο κατά την πορεία προς την ΟΝΕ όσο και εντός αυτής, μικρότεροι!»

Επίσης στην ίδια έκθεση σχετικά με την αλλαγή της ισοτιμίας της δραχμής έναντι του ευρώ υπογραμμίζονταν ότι «η εξέλιξη αυτή θα βοηθήσει «οριακά» στη μείωση του πληθωρισμού, αλλά ενδέχεται να οδηγήσει σε αύξηση του κόστους εξυπηρέτησης του μεγάλου εξωτερικού χρέους της χώρας και ίσως σε αύξηση του ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών, με αποτέλεσμα να μειωθεί η νομισματική κυκλοφορία».

Ειδικότερα στο κεφάλαιο για τις

διαρθρωτικές αλλαγές, αφού επισημαινόταν ότι αυτές καθυστερούν, αναφέρονταν και τα εξής σε συνδυασμό με την ισοτιμία της δραχμής κατά την ένταξη (σ.σ.: 340,75 δρχ. το ένα ευρώ):

• «Εν πάση περιπτώσει, η ισοτιμία ένταξης θα πρέπει να συνεικουρεύεται από μέτρα βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, μεταξύ των οποίων είναι και οι διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτές όμως, όπως κατ' επανάληψη έχει επισημάνει το ΙΟΒΕ, έχουν καθυστερήσει πολύ. Οι συντελεσθείσες κατά το 1999 ήταν οριακές, ενώ πρό της απόφασης για την ένταξη στην ΟΝΕ δεν προβλέπεται να υλοποιηθεί κάποια σημαντική αλλαγή».

Σχετικά με την απόφαση της κυβέρνησης να αλλοιάξει την ισοτιμία δραχμής - ευρώ μειώνοντας το ποσοστό της υποτίμησης του Μαρτίου του 1998, στην έκθεση του ΙΟΒΕ μεταξύ άλλων σημειώνονταν και τα ακόλουθα: «Η ανατίμηση θα συμβάλει οριακά στη μείωση των πληθωριστικών πιέσεων από τη διοχίση της δραχμής προς την κεντρική ισοτιμία και τη σύγκλιση των δραχμικών επιτοκίων με τα επιτόκια του ευρώ, καθ' οδόν προς την ΟΝΕ το 2000. Επιπλέον το πραγματικό όφελος είναι ακόμη μικρότερο, εάν ληφθεί υπ' όψιν ότι η Ελλάδα έχει ουσιαστικά ικανοποιήσει το σχετικό κριτήριο της Συνθήκης του Μάαστριχτ: Η Ελλάδα έχει ήδη τον ίδιο πληθωρισμό με χώρες-μέλη της ΟΝΕ, π.χ. Ισπανία και Πορτογαλία, οι οποίες έχουν παρόμοιο ρυθμό ανάπτυξης. Από την άλλη πλευρά όμως, η ανατίμηση μάλλον δεν θα βοηθήσει στην αναγκαία μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Αυτό το έλλειμμα, σε συνδυασμό με το κόστος εξυπηρέτησης του μεγάλου εξωτερικού χρέους της χώρας, ίσως οδηγήσει σε έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών και, με τη δραχμή εντός της ΟΝΕ, σε μείωση της νομισματικής κυκλοφορίας».

Ecofin: «Ναι» στην ΟΝΕ αλλά χρειάζεται ακόμη δουλειά

Στο μεταξύ, στο τέλος Ιανουαρίου το Συμβούλιο των υπουργών Οικονομίας στις Βρυξέλλες έδωσε το αρχικό «πράσινο φως» για τη θετική κατάληξη που θα είχε για την Ελλάδα η αίτηση ένταξης της στην ΟΝΕ. Παράλληλα όμως έκανε και τις γνωστές συστάσεις για την οικονομική πολιτική

που θα έπρεπε να ακολουθήσει η χώρα μας ώστε να επιτύχει και την πραγματική σύγκλιση. Η κυβέρνηση Σημίτη έκανε ότι δεν το άκουσε, μοιρολότι τα κόμματα της αντιπολίτευσης της το υπενθύμισαν με ανακοινώσεις τους την 1η Φεβρουαρίου 2000. Μάλιστα, ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου, σε συνέντευξη Τύπου που είχε δώσει, έκανε άγρια προεκλογική εκμετάλλευση της απόφασης του Ecofin, λέγοντας ότι το τρίμηνο που θα ακολουθούσε μέχρι τον Ιούνιο που θα αποφαιζόταν από το Συμβούλιο Κορυφής η ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ ήταν κρίσιμο και ότι «χρειάζονταν η ύπαρξη αξιόπιστης κυβέρνησης» γιατί θα γίνονταν διαπραγματεύσεις! Αυτό δεν ήταν αλήθεια, αφού καμία διαπραγμάτευση δεν έγινε, δεδομένου ότι το νέο πρόγραμμα σύγκλισης είχε ήδη εγκριθεί και απλά έπρεπε να εφαρμοσθεί από την ελληνική κυβέρνηση!

Τότε ο υπεύθυνος Οικονομικών υποθέσεων της Ν.Δ., βουλευτής Επικρατείας Γ. Αθωοσκούφης σε ανακοίνωσή του τονίζε ότι με την ανακοίνωσή του ουσιαστικά το Ecofin έλεγε ότι, επειδή η πρόοδος που συνετελέσθη στον τομέα του πληθωρισμού είναι εύθραυστη, είναι απαραίτητο να γίνουν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα ενόψει της ένταξης στην ΟΝΕ. Δηλαδή, εφόσον δεν έγιναν αυτά τα χρόνια, θα πρέπει να γίνουν στο μέλλον». Ενώ, απαντώντας στο ερώτημα που είχε δημιουργηθεί αν η εξέλιξη αυτή επιτρέπει ή επιβάλλει πρόωρες εκλογές, ο κ. Γ. Αθωοσκούφης είχε απαντήσει ως εξής: «Για μένα δεν θα είχε σημασία το πότε θα γίνουν οι εκλογές, αν δεν φοβόμουν την προεκλογική περίοδο και την προεκλογική συμπεριφορά της κυβέρνησης, η οποία μπορεί να βάλει όχι σε κίνδυνο την ένταξη στην ΟΝΕ, αλλά με τις καθυστερήσεις και με ορισμένες πρωτοβουλίες προεκλογικού χαρακτήρα που παίρνει μια κυβέρνηση, μπορεί να δυσκολέψει την επόμενη ημέρα». Επίσης, με ανακοίνωσή τους οι «Φιλελεύθεροι», το κόμμα του κ. Στεφ. Μάνου, τονίζαν ότι «οι μέχρι τώρα μετοχοποιήσεις κρατικών επιχειρήσεων δεν αποτελούν διαρθρωτική αλλαγή, αλλά απλά εισπρακτικό μηχανισμό που μειώνει πρόσκαιρα τις δανειακές ανάγκες του Δημοσίου».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ